

[J. P. Jensen.]

mest trængende Kommuner, der skulde have Tilskud. Paa denne Maade kunde man komme Kommunerne til Hjælp i mindst samme Udstrækning som gennem Tilskud til Amtskommunerne. Men Venstre nægtede altsaa sin Medvirken til at give Tilskud undtagen til Amtskommunerne. Det foreliggende Forslag, som altsaa er det, vi vil gennemføre her i Tinget, er jo et Forslag om, at der skal svares en Skat af Indkomster paa mindst 10 000 Kr., hvad der vil indbringe saadan noget som 15 Mill. Kr.; Indkomster paa 50 000 Kr. vil der herved kun blive afkrævet en Skat paa 2 050 Kr., og Indkomster paa 100 000 Kr. vil der blive afkrævet 5 550 Kr., og det er jo ikke saa særlig store Beløb i Forhold til den store Indtægt, naar man endelig skal have ekstra Indtægter til Dækning af Statskassens Underskud. Naar vi skulde gaa til Tilskud til Kommunerne, var baade Ministeren og Flertallet jo villig til at gaa med til at forhøje de 30 pCt. med ca. 10 pCt., hvad vi nu kunde blive enige om, og at forhøje de 30 pCt. til 40 eller 45 pCt. Det foreliggende Lovforslag har den største Tilslutning i Befolkningen; der er ikke Tvivl om, at selv langt ind i Venstres Rækker er der Ønsker om at faa Lovforslaget gennemført. Paa Flertallets Vegne skal jeg derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og jeg anbefaler at stemme imod alle Venstres Ændringsforslag.

Tredie Næstformand (Povlsen): Den ærede Ordfører udtalte, at han anbefalede at stemme imod alle Venstres Ændringsforslag; der findes imidlertid kun eet Ændringsforslag.

Clausager: Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at der ikke er blevet Enighed i Udvalget om dette Lovforslag. Jeg kunde forstaa paa Ordføreren, at han beklagede dette; han sagde, at man havde haft som Formaal at opnaa Enighed med Venstre. Jeg takker og kvitterer for det, men det er jo ikke nok at ville Maalet; man maa ogsaa ville Midlerne.

Om selve Hovedforslaget skal jeg ikke sige stort; jeg har udtalt mig om det før, og man kan læse i Rigsdagstidende, hvad der er udtalt. Jeg vil blot sige, at jeg tror ikke, det er holdbart for Finansministeren stadig at blive ved at forlange 15 Mill. Kr. paa denne Konto. Jeg tror ikke, der behøves saa meget, og det er den ene Grund til, at vi ikke kan gaa med til Forslaget, men foreslaar Ændringer.

En anden Grund er den, og den er lige saa væsentlig, at vi ikke synes om Fremgangsmaaden. Dette at paalægge ca. 2 pCt. af Statsskatteyderne en ekstra Indkomstskat, tiltaler os ikke. Nu anerkender jeg, at Ordføreren Tale i Dag var roligere, end vi hørte den sidst. Der var ikke ret meget af Trusler imod Venstre, hvis ikke vi tog dette, selv om der var en lille Antydning af, at man syntes godt om Forslaget helt ind i Venstres Rækker. Aa ja, naar det fremføres saa beskedent, kan vi sagtens bære det, men sidst truede man os med Undergang og Alverdens Ulykker, hvis ikke vi tog Forslaget. Det er nok muligt, at det er et politisk farligt Forslag, for Egoismen sidder til Højbords i vore Dage, og det kan jo være, at disse 2 pCt. af Skatteyderne ikke betyder mere, end at man overser, hvad der er Ret og Billighed. Men jeg vil sige, det kan dog godt være, at det til sin Tid kan give Bagslag. Jeg har været med saa længe, at jeg kan huske den Blæst, der var om det socialdemokratiske Formueafgiftsforslag; det havde saa sandelig ogsaa Tilhængere i hele Befolkningen og langt ind i Venstres Rækker, sagde man, dette Forslag om 444 Millioners Afgift paa een Gang af Formuerne. Det stod Socialdemokraterne paa en Overgang; de Radikale var ikke med dengang, men da var de heller ikke saa haandfæstede, som de er nu. Vi har ikke set det siden før i den sidste Tid; da kommer det ovre fra den kommunistiske Kant og bliver præsenteret som et udmærket Forslag, og det kan ogsaa være, det foreliggende Forslag til sin Tid kan komme fra den Kant, for det er, som jeg har sagt, i Bund og Grund et kommunistisk Forslag dette at klippe nogle faa uden at spørge, hvad de betaler i Forvejen, og hvad det vil betyde for Erhvervslevet.

Vi er af den Grund gaaet imod det, og jeg minder om, at jeg under første Behandling pegede paa, at naar vi skal have flere direkte Skatter — og det vil vi ikke modsætte os, for man kan ikke tage det hele gennem indirekte Skat; det kan ogsaa gaa for vidt —, saa var der Grund til at undersøge, om ikke der er Skatteklæder, som er ubenyttet. Og jeg pegede dér paa Merindkomstskatten: at der var Virksomheder og Kredse, som har tjent paa de handelspolitiske Vanskeligheder, medens andre har tabt paa dem. Finansministeren har undersøgt det; jeg takker for, at han har underkastet det en Undersøgelse; man kan finde den i den første Del af Bilaget i Betænkningen; dér er dette Spørgsmaal omhandlet. Men jeg synes, at dette vort Forslag er afslaaet med en alt for daarlig